

Betænkningens Omfang og Antallet af Mindretals-Ændringsforslag tydeligt Vidensbyrd. Nu sagde det ærede 13de tingvalgte Medlem (Martin Olsen) under Gennemgangen af Ændringsforslagene, at der var jo en hel Række Punkter, paa hvilke man i Virkeligheden var naaet til Enighed, men saa, som bedst man troede, at nu havde man dog naaet disse Resultater, ja, saa trak den ene Part sig tilbage, og saa sad man paa bar Bund. Men det er en underlig Maade, det ærede Medlem her røber, at han ser paa sige Forhandlinger paa. Forholdet har, saa vidt jeg har kunnet følge Udvalgets Forhandlinger, været, at det ærede 13de tingvalgte Medlem og hans Parti har stillet en hel Række Krav og i og for sig røbet meget ringe Tilbøjelighed til at imødekomme Modparten paa noget Punkt, og under Forhandlingen om denne Række Krav har Flertallet paa en hel Række Punkter strakt sig vidt overfor det ærede Medlem, stadig under Forudsætning af, at man i øvrigt kunde komme helt og fuldt overens. Men saadan har det ærede Medlem vel ikke set paa det, som han saaledes har opnaaet punktvist. Nej, det ærede Medlem har ganske simpelt trukket Skuffen ud, lagt Gevinsten i og sagt: Nu gaar vi videre, og nægtet at yde noget som helst til Gengæld for det, han havde opnaaet. Det ærede Medlem, der er saa gammel Parlamentariker, ved meget vel, at det er ikke den Maade, hvorpaa man kan forhandle sig til Rette. Jeg skulde for øvrigt ogsaa tro, at det ærede Medlems store parlamentariske Erfaring vilde have indgivet det ærede Medlem Forstaaelsen af, at det, der her var naaet, i Virkeligheden var saa værdifuldt, at det ikke burde forskært ses for Indrømmelser paa Omraader, som dog til syvende og sidst var, om ikke af formel Art, saa dog af den Beskaffenhed, at disse Indrømmelser kunde gøres, uden at der derigennem skete Indskrænkninger i nogen af de Realiteter, som gennem Forhandlingerne var naaet paa en Række andre Punkter.

Det ærede Medlem siger nu, at i det Ændringsforslag, som stilles til § 6, har det socialdemokratiske Mindretal holdt sig til den Form for Kontrol, som Lovforslaget oprindeligt indeholdt, og saa synes det ærede Medlem, at det maa dog være acceptabelt for mig. For det første har det ærede Medlem nu ikke Ret i, at det er den samme Form, som jeg oprindeligt stillede Forslag om — jeg antager, at det er undgaaet det ærede Medlems Opmærksomhed, at der er en ikke ubetydelig For-

skel —, men dernæst hørte jeg til min Forbavelse fra socialdemokratisk Side i det høje Folketing, at denne Form for Kontrol, som jo har været gældende gennem en Aarrække, har vist sig at være aldeles ufyldstgørende; disse Bestemmelser, sagde den socialdemokratiske Ordfører i Folketinget, er fuldkommen værdiløse. Nu har jeg i saa og saa mange Aar, sagde han — jeg ved ikke, hvor mange det var, men det var et meget stort Tal —, ledet en Arbejdsløshedskasse, og jeg skulde have de Meddelelser fra Arbejdsanvisningskontoret, som skulde følge af Meddelelser fra Arbejdsgiverne til Anvisningskontorerne, men jeg har aldrig faaet een eneste af den Slags, aldrig, sagde den socialdemokratiske Ordfører. Dette System er derfor ganske værdiløst, det duer overhovedet ikke, nej, sagde han, Kontrollen skal helt og holdent lægges over til Arbejdsløshedskasserne; det er den Kreds, som leder disse Kasser, der skal udøve Kontrollen. Men nu, nu kommer det ærede Medlem her og stiller Forslag om den Kontrolordning, som hans Parti i Folketinget har frakendt enhver Værdi, og i Følelsen af, at dette maaske alligevel ikke er nogen rigtig stærk Stilling, siger det ærede Medlem dernæst: Ja, men jeg har ogsaa lavet nogle Kontrollkort, vi har tilbudt og stillet Forslag om Indførelse af Kontrollkort; ganske vist skal Arbejdsgiverne ikke have noget med dem at gøre, det skal være Kort, som anvendes til Kontrol indenfor selve Kasserne. Og hvorledes skulde nogen kunne misbruge disse Kort? spørger det ærede Medlem. Nej, det kan det ærede Medlem for saa vidt have Ret i, som den arbejdsløse, der har faaet et saadant Kort, ikke vil kunne gaa hen og hæve Understøttelse uden at præsentere Kortet, det er ganske sikkert, men om den vedkommende, saa saare han har præsenteret det og hævet Understøttelse, gaar hen og tjener sin Dagløn for Dagen efter igen at præsentere Kortet, det har det ærede Medlem ikke nogen som helst Garanti for ikke vil ske. Og vi kan jo lige saa godt tage Tyren ved Hornene og indrømme, at det, som vi vil til Livs, det er netop den Slags Misbrug. Nu kan det ærede Medlem, saa tidt han vil, sige, at det kun er 1,6 pCt. — eller hvor mange det nu er — af de fremførte Klager, som har kunnet staa for Prøvelse, men jeg har før sagt, at det, at der kun er 1,6 pCt. . . . (Martin Olsen: 1,06 pCt.!) Om Forladelse, saa er det 1,06; det er i alt Fald et meget lille Tal, saa den Brøkdel af en Procent mere eller mindre